A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2024. október 4.*

„Fellebbezés – Az eredetmegjelölések és a földrajzi jelzések oltalma – 1151/2012/EU rendelet – 7. és 8. cikk – A 49. cikk (2) bekezdése és az 50. cikk (1) bekezdése – Az Európai Bizottság vizsgálatának terjedelme az elnevezések földrajzi jelzésként történő bejegyzése iránti kérelmek tekintetében – A nemzeti hatóságok és a Bizottság közötti hatáskörmegosztás – Valamely elnevezés bejegyzésének feltételei”

A C-579/23. P. sz. ügyben,

a **Cunsorziu di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses** (székhelye: Borgo [Franciaország]),

a **Charcuterie Fontana** (székhelye: Borgo),

a **Costa et Fils** (székhelyük: Urtaca [Franciaország]),

a **L’Aziana** (székhelye: Bastelica [Franciaország]),

a **Charcuterie Passoni** (székhelye: Venzolasca [Franciaország]),

az **Orezza – Charcuterie la Castagniccia** (székhelye: San-Giuliano [Franciaország]),

a **Salaisons Réunies** (székhelyük: Penta-di-Casinca [Franciaország]),

a **Salaisons Joseph Pantaloni** (székhelyük: Sarrola-Carcopino [Franciaország]),

az **Antoine Semidei** (székhelye: Castellare-di-Casinca [Franciaország]),

a **L’Atelu Corsu** (székhelye: Ajaccio [Franciaország]),

(képviselik őket: T. de Haan és V. Le Meur-Baudry avocats)

fellebbezőknek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2023. szeptember 19-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

* Az eljárás nyelve: francia.

az **Európai Bizottság** (képviselik: M. Konstantinidis, C. Perrin és B. Rechena, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: A. Arabadjiev tanácselnök, T. von Danwitz, P. G. Xuereb, A. Kumin és I. Ziemele (előadó) bírák,

főtanácsnok: M. Campos Sánchez-Bordona,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

a főtanácsnok indítványának a 2024. június 27-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Fellebbezésükkel a fellebbezők az Európai Unió Törvényszéke 2023. július 12-i Cunsorziu di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses és társai kontra Bizottság ítéletének (T-34/22, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2023:386) hatályon kívül helyezését kérik, amellyel a Törvényszék elutasította egy elnevezés földrajzi árujelzőként való oltalma iránti három kérelemnek az 1151/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 52. cikkének (1) bekezdése alapján történő elutasításáról („Jambon sec de l'Île de Beauté" [OFJ], „Lonzo de l'Île de Beauté" [OFJ], „Coppa de l'Île de Beauté" [OFJ]) szóló, 2021. október 26-i (EU) 2021/1879 bizottsági végrehajtási határozat (HL 2021. L 383., 1. o.; a továbbiakban: vitatott határozat) megsemmisítése iránti keresetüket.

Jogi háttér

2 A mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek minőségrendszereiről szóló, 2012. november 21-i 1151/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2012. L 343., 1. o.) (19), (58) és (61) preambulumbekezdésének szövege a következő:

„(19) Az [európai] uniós oltalmat élvező elnevezésekhez kapcsolódó szellemitulajdon-jogok Unió-szerte való egységes tiszteletben tartásának biztosítása olyan prioritás, amelyet uniós szinten hatékonyabban lehet elérni.

[…]

(58) Annak érdekében, hogy az eredetmegjelölések, földrajzi jelzések és hagyományos különleges termékek bejegyzett elnevezései megfeleljenek az e rendeletben megállapított feltételeknek, célszerű, hogy az érintett tagállam nemzeti hatóságai megvizsgálják a kérelmeket a nemzeti felszólalási eljárást is magában foglaló minimális közös rendelkezések betartásával. Ezt követően a[z Európai] Bizottságnak is meg kell vizsgálnia a kérelmeket,

hogy meggyőződjön egyrészt arról, hogy nem tartalmaznak nyilvánvaló hibákat, másrészt pedig arról, hogy mind az uniós jogot, mind a kérelmet benyújtó tagállamon kívüli felek érdekeit kellő mértékben figyelembe vették.

[…]

(61) Az oltalom alatt álló eredetmegjelöléssel, az oltalom alatt álló földrajzi jelzéssel vagy a hagyományos különleges termék jelzéssel ellátott termékek bejegyzési eljárását, és ezen belül a vizsgálatra és a felszólalásra rendelkezésre álló időszakot le kell rövidíteni és tökéletesíteni kell, különösen a döntéshozatal tekintetében. A bejegyzésekkel kapcsolatos döntéshozatalnak a Bizottság felelősségi körébe kell tartoznia, amely bizonyos körülmények fennállása esetén igénybe veheti a tagállamok segítségét. […]”

3 Az 1151/2012 rendelet „Oltalom alatt álló eredetmegjelölések és oltalom alatt álló földrajzi jelzések” elnevezésű II. címe tartalmazza a „Köznévi jelleg, összeütközések növényfajták és állatfajták neveivel, azonos alakú szavakkal és védjegyekkel” című 6. cikket, amely a (3) bekezdésének első albekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„A 11. cikk értelmében létrehozott nyilvántartásba már bejegyzett elnevezéssel részben vagy teljesen azonos alakú elnevezések bejegyzésére csak abban az esetben van lehetőség, ha a később bejegyzett azonos alakú elnevezés a helyi és hagyományos használati feltételek és a megjelenítés tekintetében a gyakorlatban megfelelően elkülönül a már bejegyzettől, figyelembe véve azt is, hogy biztosítani kell az érintett termelők közötti egyenlő bánásmódot, valamint a fogyasztók megtévesztésének elkerülését.”

4 E rendelet „Termékleírás” című 7. cikkének (1) bekezdése kimondja:

„Az oltalom alatt álló eredetmegjelölésnek vagy oltalom alatt álló földrajzi jelzésnek meg kell felelnie a legalább a következőket tartalmazó termékleírásnak:

a) az eredetmegjelölésként vagy földrajzi jelzésként oltalomban részesítendő elnevezés a kereskedelmi vagy köznyelvben használatos formájában, kizárólag olyan nyelven, amelyet a meghatározott földrajzi területen az adott termék megnevezésére hagyományosan használtak vagy használnak;

[…]”

5 Az említett rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja többek között előírja, hogy a földrajzi jelzések bejegyzése iránti kérelemnek tartalmaznia kell legalább a 7. cikkben meghatározott termékleírást.

6 Ugyanezen rendelet 11. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján […] létrehozza és fenntartja az e rendszer keretében elismert, oltalom alatt álló eredetmegjelölések és oltalom alatt álló földrajzi jelzések nyilvánosan hozzáférhető és naprakész nyilvántartását.”

7 Az 1151/2012 rendelet „Oltalom” című 13. cikke kimondja:

„(1) A bejegyzett elnevezések a következőkkel szemben élveznek oltalmat:

[…]

b) bármilyen visszaélés, utánzás vagy félrevezető utalás, még abban az esetben is, ha a termékek vagy szolgáltatások tényleges származása fel van tüntetve, vagy ha a bejegyzett elnevezés fordítását használják, illetve ha azt a »jellegű«, »típusú«, »eljárással készített«, »hasonlóan készített«, »utánzat« vagy ezekhez hasonló kifejezések kísérik, abban az esetben is, ha e termékeket összetevőként használják;

[…]

(3) A tagállamok megteszik a szükséges igazgatási és jogi lépéseket az adott tagállamban előállított vagy forgalmazott termékekre vonatkozó, oltalom alatt álló eredetmegjelölések és az oltalom alatt álló földrajzi jelzések (1) bekezdésben említett jogszerűtlen használatának megelőzése és megszüntetése érdekében.

Ennek érdekében a tagállamok az egyes tagállamok által meghatározott eljárások alapján kijelölik az ezen intézkedések meghozataláért felelős hatóságokat.

E hatóságoknak megfelelő garanciákat kell biztosítaniuk a tárgyilagosság és a pártatlanság tekintetében, és rendelkezniük kell a feladataik ellátásához szükséges képzett személyzettel és erőforrásokkal.”

8 E rendeletnek az „Elnevezések bejegyzése iránti kérelem” című 49. cikke szerint:

„[…]

(2) Ha a II. cím szerinti rendszer keretében benyújtott kérelem egy adott tagállam földrajzi területére vonatkozik, vagy ha a III. cím szerinti rendszer keretében benyújtott kérelmet egy adott tagállamban székhellyel rendelkező csoportosulás nyújtja be, a kérelmet az adott tagállam hatóságaihoz kell benyújtani.

A tagállam a megfelelő eszközökkel megvizsgálja a kérelmet annak ellenőrzése céljából, hogy az indokolt-e és megfelel-e az adott rendszer feltételeinek.

(3) Az e cikk (2) bekezdésének második albekezdésében említett vizsgálat során a tagállam nemzeti felszólalási eljárást indít, ami biztosítja a kérelem megfelelő közzétételét, és észszerű határidőt állapít meg, amelyen belül minden, jogos érdekkel rendelkező és a tagállam területén székhellyel vagy lakóhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy felszólalással élhet a kérelemmel szemben.

[…]

(4) Amennyiben a tagállam a beérkezett felszólalások vizsgálatát követően úgy ítéli meg, hogy az e rendeletben foglalt követelmények teljesültek, kedvező határozatot hozhat, és benyújthatja a Bizottsághoz a kérelmezési dokumentációt. Ilyen esetben értesíti a Bizottságot az olyan természetes vagy jogi személyektől érkezett elfogadható felszólalásokról, akik vagy amelyek a (3) bekezdésben említett közzététel időpontját megelőzően legalább öt évig folyamatosan jogszerűen forgalmazták a szóban forgó termékeket és használták az érintett elnevezéseket.

[…]”

9 Az említett rendeletnek „A Bizottság általi vizsgálat és a felszólalási eljárás céljából történő közzététel” című 50. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A Bizottság a megfelelő eszközökkel megvizsgálja, hogy a 49. cikk értelmében általa kézhez kapott kérelem megalapozott-e, és megfelel-e az adott rendszer feltételeinek. E vizsgálat időtartama nem haladhatja meg a hat hónapot. Ezen időtartam túllépése esetén a Bizottság írásban értesíti a kérelmezőt a késedelem okáról.

[…]

(2) Ha a Bizottság az (1) bekezdés első albekezdésének megfelelően lefolytatott vizsgálat alapján úgy ítéli meg, hogy az e rendeletben meghatározott feltételek teljesültek, az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzéteszi az alábbi dokumentumokat:

a) a II. címben meghatározott rendszer keretében benyújtott kérelmek esetében az egységes dokumentumot és a termékleírás közzétételére való hivatkozást;

[…]”

10 Ugyanezen rendeletnek „A bejegyzésről szóló határozat” című 52. cikke az (1) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„Ha a Bizottság az 50. cikk (1) bekezdése első albekezdésének megfelelően lefolytatott vizsgálatot követően rendelkezésére álló információk alapján úgy ítéli meg, hogy a bejegyzés feltételei nem teljesültek, végrehajtási jogi aktust fogad el a kérelem elutasítása céljából. […]”

Az eljárás előzményei

11 A jogvita előzményeit a megtámadott ítélet 4–10. pontja az alábbiak szerint foglalja össze:

„4. A »Jambon sec de Corse«/Jambon sec de Corse – Prisuttu«, a »Lonzo de Corse«/»Lonzo de Corse – Lonzu« és a »Coppa de Corse«/»Coppa de Corse – Coppa di Corsica« elnevezések 2014. május 28-án történő, oltalom alatt álló eredetmegjelölésként való bejegyzéséről rendelkezett egyenként az 581/2014/EU bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2014. L 160., 23. o.), az 580/2014/EU bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2014. L 160., 21. o.) és az 582/2014/EU bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2014. L 160., 25. o.) […]

5. 2015 decemberében a [Cunsorziu di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses] az [1151/2012] rendelet alapján hét, oltalom alatt álló földrajzi jelzésként (OFJ) történő bejegyzés iránti kérelmet nyújtott be a francia nemzeti hatóságokhoz. A hét kérelem a felperesek által használt alábbi megjelölésekre vonatkozott: »Jambon sec de l’Île de Beauté«, »Coppa de l’Île de Beauté«, »Lonzo de l’Île de Beauté«, »Saucisson sec de l’Île de Beauté«, »Pancetta de l’Île de Beauté«, »Figatelli de l’Île de Beauté« és »Bulagna de l’Île de Beauté«.

6. 2018. április 20-án a mezőgazdasági és élelmezésügyi miniszter, valamint a gazdasági és pénzügyminiszter hét olyan rendeletet hozott, amelyek jóváhagyták a hét kapcsolódó termékleírást annak érdekében, hogy azokat jóváhagyás céljából továbbítsák a Bizottságnak.

7. Ezzel párhuzamosan, 2018. június 27-én a Conseil d'État (államtanács, Franciaország) előtt előterjesztett keresetekkel a »Jambon sec de Corse – Prisuttu«, a »Coppa de Corse – Coppa di Corsica" és a „Lonzo de Corse – Lonzu" OEM-ek termékleírását kezelő szervezet a »Jambon sec de l'Île de Beauté«, a »Coppa de l'Île de Beauté« és a »Lonzo de l'Île de Beauté« elnevezések annak érdekében történő jóváhagyásáról szóló 2018. április 20-i rendeletek megsemmisítését kéri, hogy OFJ-ként való bejegyzésükre irányuló kérelmüket a Bizottsághoz továbbítsák, többek között azzal az indokkal, hogy az »Île de Beauté« kifejezés a »Korzika« kifejezést utánozza, vagy félreérthetően utal rá, és ily módon e megjelöléseket a már OEM-ként bejegyzett elnevezésekkel összetéveszthetővé teszi.

8. 2018. augusztus 17-én a szóban forgó megjelölések OFJ-ként történő bejegyzése iránti hét kérelmet továbbították a Bizottsághoz. Ami a »Jambon sec de l'Île de Beauté«, a »Lonzo de l'Île de Beauté« és a »Coppa de l'Île de Beauté« elnevezések OFJ-ként történő bejegyzése iránti kérelmeket illeti, a Bizottság 2019. február 12-én és 2020. november 24-én két levelet küldött a nemzeti hatóságoknak, amelyekben pontosítást kért, különösen ezen elnevezések bejegyzésre való esetleges alkalmatlanságának kérdését illetően. A nemzeti hatóságok lényegében azt válaszolták, hogy úgy vélik, hogy a két csoport (azaz a bejegyzett OEM-ek és az OFJ-ként való bejegyzés iránti kérelmek) egyértelműen eltérő a termékeket illetően, és hogy az elnevezések kellően különbözőnek tűnnek számukra.

9. A Conseil d'État (államtanács) 2019. december 19-i, a »Jambon sec de l'Île de Beauté« (OFJ) elnevezésre vonatkozó ítéletével és 2020. február 13-i, külön-külön a »Coppa de l'Île de Beauté« (OFJ) és a »Lonzo de l'Île de beauté« (OFJ) elnevezésekre vonatkozó két ítéletével elutasította a fent említett három keresetet (lásd a fenti 7. pontot) többek között azzal az indokkal, hogy »a különböző kifejezések használata és egyrészt az eredetmegjelölés, másrészt a földrajzi jelzés által biztosított eltérő oltalom alkalmas azon kockázat kiküszöbölésére, hogy a szokásosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő fogyasztók a vitatott földrajzi jelzés láttán referenciaképként közvetlenül felidézzék a már bejegyzett, oltalom alatt álló eredetmegjelöléssel ellátott termékeket[; k]övetkezésképpen a felperesek megalapozatlanul állítják, hogy a megtámadott rendelet sérti az [1151/2012] rendelet 13. cikke (1) bekezdése b) pontjának rendelkezéseit« (a Conseil d'État [államtanács] három ítéletének 5. pontja).

10. A [vitatott] határozattal a Bizottság elutasította a »Jambon sec de l'Île de Beauté«, a »Lonzo de l'Île de Beauté« és a »Coppa de l'Île de Beauté« elnevezések OFJ-ként történő bejegyzése iránti három kérelmet azzal az indokkal, hogy mivel ezeket az elnevezéseket az 1151/2012 rendelet 13. cikkének megsértésével használták, az említett kérelmek nem feleltek meg a bejegyzésre való jogosultság feltételeinek, nevezetesen az említett rendelet 7. cikke (1) bekezdése a) pontjának."

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

12 A Törvényszék Hivatalához 2022. január 24-én benyújtott keresetlevelükkel a fellebbezők az EUMSZ 263. cikken alapuló, a vitatott határozat megsemmisítése iránti keresetet terjesztettek elő.

13 Keresetük alátámasztása érdekében a fellebbezők két jogalapra hivatkoztak, amelyeket egyrészt arra alapítottak, hogy a Bizottság túllépte hatáskörét, másrészt pedig arra, hogy a nemzeti hatóságok és a Conseil d'État (államtanács) megfelelően alátámasztották, hogy a vitatott határozattal elutasított három bejegyzés iránti kérelem megfelel az 1151/2012 rendelet 7. és 13. cikkének.

14 Elsősorban, miután a megtámadott ítélet 21–24. pontjában kifejtette az OEM-ek és az OFJ-k oltalmának az 1151/2012 rendelettel bevezetett rendszerét alátámasztó elveket, a Törvényszék ezen ítélet 38. pontjában emlékeztetett arra, hogy e rendelet 52. cikkének (1) bekezdése értelmében a Bizottságnak meg kell tagadnia a bejegyzést, ha úgy ítéli meg, hogy a bejegyezni kért elnevezés kereskedelemben való használata jogellenes.

15 Ezt követően a megtámadott ítélet 42–44. pontjában a Törvényszék kimondta, hogy a Bizottság a bejegyzés iránti kérelmek vizsgálata során önálló mérlegelési mozgástérrel rendelkezik. A Törvényszék ezen ítélet 49. pontjában megállapította, hogy a Bizottság valóban elvégezte a bejegyzés iránti kérelmek alapos vizsgálatát.

16 Végül az említett ítélet 51–60. pontjában kifejtett indokok alapján a Törvényszék elutasította a fellebbezők azon érvelését, amely szerint a Bizottság mérlegelési mozgástere korlátozott, sőt nem is létezik valamely elnevezés OEM-ként vagy OFJ-ként történő bejegyzése iránti kérelem vizsgálata során.

17 Másodsorban, a Törvényszék – miután elutasította a fellebbezők annak bizonyítására irányuló érveit, hogy a Bizottságot kötötték a nemzeti hatóságoknak a bejegyezni kért elnevezések által előidézett félrevezető utalás veszélyére vonatkozó megállapításai – a megtámadott ítélet 78–108. pontjában megvizsgálta azokat a tényezőket, amelyek alapján a Bizottság a szóban forgó kérelmeket elutasította. A Törvényszék ebből azt a következtetést vonta le, hogy a Bizottság e tekintetben nem követett el mérlegelési hibát.

18 Következésképpen a Törvényszék a keresetet teljes egészében elutasította.

A felek kérelmei

19 A fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;

– semmisítse meg a vitatott határozatot;

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

20 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:

– utasítsa el a fellebbezést, és

– a fellebbezőket kötelezze a költségek viselésére.

A nagytanács elé utalás iránti kérelemről

21 A Bíróság Hivatalához 2024. január 23-án benyújtott beadványukban a fellebbezők azt kérték, hogy a jelen ügyet a Bíróság egyik kibővített tanácsa, sőt a nagytanácsa elé utalják.

22 E tekintetben mindjárt az elején meg kell állapítani, hogy a fellebbezés keretében az eljárásban részt vevő valamely tagállamtól vagy uniós intézménytől eltérő fél részéről benyújtott kérelmek e típusának elbírálásáról az Európai Unió Bírósága alapokmányának, illetve a Bíróság eljárási szabályzatnak egyetlen rendelkezése sem rendelkezik (lásd ebben az értelemben: 2014. július 17-i Leone ítélet, C-173/13, EU:C:2014:2090, 19. pont).

23 Az eljárási szabályzat 60. cikkének (3) bekezdése szerint az az ítélkező testület, amely elé az ügyet utalták, az eljárás bármely szakaszában kétségkívül kérheti a Bíróságtól, hogy az ügyet nagyobb létszámú ítélkező testület elé utalja, viszont e rendelkezésben olyan intézkedésről van szó, amelyet az a tanács, amely elé az ügyet utalták, főszabály szerint hivatalból és szabadon hoz meg (lásd ebben az értelemben: 2014. július 17-i Leone ítélet, C-173/13, EU:C:2014:2090, 20. pont).

24 Ebben az esetben a Bíróság első tanácsának álláspontja szerint a jelen ügy nagytanács elé utalása nem indokolt.

A fellebbezésről

25 Fellebbezésük alátámasztása érdekében a fellebbezők négy jogalapra hivatkoznak. Az első jogalap az 1151/2012 rendelet 7. és 13. cikkének megsértésén alapul, mivel a Törvényszék lehetővé tette a Bizottság számára, hogy e rendelet 13. cikke alapján elutasítsa a bejegyzés iránti kérelmet. A második jogalap az említett rendelet 49., 50. és 52. cikkének megsértésén alapul, amennyiben a Törvényszék engedélyezte a Bizottságnak, hogy túllépje hatáskörét. A harmadik jogalap ugyanezen rendelet 50. cikkének, valamint a megfelelő ügyintézés általános elvének megsértésén alapul, amennyiben a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a Bizottság nem volt köteles figyelembe venni a nemzeti hatóságok és bíróságok megállapításait. A negyedik jogalap az 1151/2012 rendelet 7. és 13. cikkének, valamint a Törvényszéknek az ítéletei indokolására vonatkozó kötelezettségének megsértésén alapul.

26 Mivel második jogalapjukkal a fellebbezők arra hivatkoznak, hogy Törvényszék megsértette az egyrészről a nemzeti hatóságok, másrészről a Bizottság közötti hatáskörmegosztásra vonatkozó szabályokat az elnevezések OFJ-ként történő bejegyzése iránti kérelmek vizsgálata során, e jogalapot kell először megvizsgálni, és csak ezt követően kell határozni az első, harmadik és negyedik jogalapról, amely az ilyen bejegyzéshez szükséges feltételek alkalmazására vonatkozik.

A második jogalapról

A felek érvelése

27 Második jogalapjukkal a fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 44. pontjában úgy ítélte meg, hogy a Bizottság nem lépte túl az 1151/2012 rendelet szerinti hatáskörének korlátait. A fellebbezők szerint az ezen intézmény és a nemzeti hatóságok közötti hatáskörmegosztásnak az e rendelet 49. cikkének (2) bekezdésében és 50. cikkének (1) bekezdésében megállapított szabályaira tekintettel a Bizottság hatásköre – ellentétben azzal, amit a Törvényszék a megtámadott ítélet 50–61. pontjában megállapított – annak ellenőrzésére korlátozódik, hogy a nemzeti hatóságok teljes iratanyagot nyújtottak-e be hozzá, és nem követtek-e el nyilvánvaló hibákat az e kérelmekben szereplő elnevezések alkalmassági feltételeinek értékelése során. A vitatott határozat azonban nem ilyen indokokon alapul.

28 Mindenesetre a Bizottságnak nem feladata, hogy a nemzeti hatóságok értékelését a sajátjával váltsa fel, különösen akkor nem, ha az ezen intézmény által hivatkozott megtagadási okot valamely nemzeti bíróság jogerős határozata már elutasította.

29 A Bizottság nem ért egyet ezzel az érveléssel.

A Bíróság álláspontja

30 Először is, az 1151/2012 rendelet 49. cikke (2) bekezdésének szövege értelmében, amennyiben az elnevezés OFJ-ként történő bejegyzése iránti kérelem egy tagállam földrajzi területére vonatkozik, azt az adott tagállam hatóságaihoz kell benyújtani, amely azt a „megfelelő eszközökkel" megvizsgálja annak ellenőrzése céljából, hogy a kérelem indokolt-e, és megfelel-e a bejegyzés említett rendeletben előírt feltételeinek. Az említett tagállamnak ugyanezen rendelet 49. cikke (3) bekezdésének megfelelően nemzeti felszólalási eljárást kell indítania, amely biztosítja a kérelem megfelelő közzétételét, és észszerű határidőt állapít meg, amelyen belül minden jogos érdekkel rendelkező és a tagállam területén székhellyel vagy lakóhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy felszólalással élhet a kérelemmel szemben.

31 A beérkezett felszólalások elfogadhatóságának vizsgálatát követően, ha a tagállam úgy ítéli meg, hogy a kérelem megfelel az 1151/2012 rendelet követelményeinek, e rendelet 49. cikkének (4) bekezdése értelmében kedvező határozatot hozhat, és gondoskodik a határozat közzétételéről, továbbá arról, hogy minden olyan személy, akinek ahhoz jogos érdeke fűződik, jogorvoslati lehetőséggel élhessen. E nemzeti szakasz végén e tagállam kérelmezési dokumentációt nyújt be a Bizottsághoz, amelyben értesíti a Bizottságot az elfogadható kifogásokról.

32 Az 1151/2012 rendelet 50. cikkének (1) bekezdése értelmében a Bizottság „megfelelő eszközökkel" megvizsgálja az e rendelet 49. cikkének megfelelően általa kézhez kapott kérelem megalapozott-e, és megfelel-e a kérelmezett elnevezés bejegyzése feltételeinek.

33 Ebből következik, hogy az 1151/2012 rendelet rendelkezései hatáskörmegosztási rendszert hoznak létre, amelynek keretében a Bizottság csak akkor hozhat valamely elnevezés OEM-ként vagy OFJ-ként történő bejegyzéséről szóló határozatot, ha az érintett tagállam hatóságai erre irányuló kérelmet nyújtottak be hozzá, amely kérelem tekintetében e hatóságoknak meg kellett vizsgálniuk, hogy az indokolt-e, és megfelel-e az e rendeletben előírt bejegyzési feltételeknek (lásd analógia útján: 2001. december 6-i Carl Kühne és társai ítélet, C-269/99, EU:C:2001:659, 53. pont). A Bíróság ezt szem előtt tartva állapította meg a 2020. január 29-i GAEC Jeanningros ítélet (C-785/18, EU:C:2020:46) 36. pontjában, hogy a Bizottság bejegyzésről szóló határozatának feltétele, hogy a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok előzetesen határozatot hozzanak a bejegyzés iránti kérelemről.

34 Ezenkívül, noha a Bíróság már kimondta, hogy a Bizottság alapíthatja értékelését a nemzeti hatóságok által előzetesen elvégzett értékelésre, amennyiben az nem tartalmaz nyilvánvaló hibát (lásd analógia útján: 2001. december 6-i Carl Kühne és társai ítélet, C-269/99, EU:C:2001:659, 60. pont; 2009. július 2-i Bavaria és Bavaria Italia ítélet, C-343/07, EU:C:2009:415, 90., 93. és 99. pont), azonban nem mondta ki, hogy ezen intézményt köti e hatóságoknak többek között a szóban forgó elnevezés uniós joggal való összeegyeztethetőségére vonatkozó értékelése.

35 E tekintetben e hatáskörmegosztás keretében meg kell jegyezni egyrészt, hogy mind az 1151/2012 rendelet 49. cikke (2) bekezdésének, mind pedig e rendelet 50. cikke (1) bekezdésének szövege kifejti, hogy a bejegyzés iránti kérelmeket mind a nemzeti hatóságoknak, mind a Bizottságnak

„megfelelő eszközökkel” kell megvizsgálnia. Amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 43. pontjában az említett rendelet 50. cikkének (1) bekezdését illetően megállapította, e rendelkezés nem határozza meg a „megfelelő eszközök” fogalmát, hanem a Bizottságra bízza e jogalapok jellegének és terjedelmének értékelését, így a fellebbezők nem hivatkozhatnak arra, hogy a nemzeti hatóságok által ugyanezen rendelet 49. cikkének (2) bekezdése alapján végzett vizsgálat a Bizottságra nézve kötelező.

36 Másrészt az 1151/2012 rendelet 50. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy a Bizottság megvizsgálja, hogy a bejegyzés iránti kérelmek megalapozottak-e, és megfelelnek-e az e rendeletben előírt feltételeknek.

37 E rendelkezésből azonban semmiképpen sem következik, hogy a bejegyzés feltételeinek a Bizottság általi vizsgálatát bármilyen módon korlátozná a nemzeti hatóságok által lefolytatott eredeti vizsgálat.

38 Következésképpen a Törvényszék a megtámadott ítélet 44. pontjában helyesen állapíthatta meg, hogy a Bizottságot nem köti a nemzeti hatóságok értékelése, és hogy a Bizottság önálló mérlegelési mozgástérrel rendelkezik valamely elnevezés OFJ-ként történő bejegyzéséről szóló határozata tekintetében. Amint ugyanis ezen ítélet 59. pontjából kitűnik, ezen intézmény mérlegelési mozgástere csak a nemzeti hatóságok által összeállított, a bejegyzés iránti kérelem dokumentációját alkotó iratok jogszerűségének értékelése tekintetében „korlátozott vagy nem létező” (lásd ebben az értelemben: 2020. január 29-i GAEC Jeanningros ítélet, C-785/18, EU:C:2020:46, 25., 26. és 36. pont).

39 Másodszor, a Bizottság ezen önálló mérlegelési jogkörét alátámasztja egyrészt az 1151/2012 rendelet (19) preambulumbekezdésének olvasata, amely kimondja, hogy az uniós oltalmat élvező elnevezésekhez kapcsolódó szellemitulajdon-jogok Unió-szerte való egységes tiszteletben tartásának biztosítása olyan prioritás, amelyet uniós szinten hatékonyabban lehet elérni. Ugyanis, amint azt a főtanácsnok indítványának 63. pontjában megjegyzi, a Bizottság e cél megvalósítása keretében hatáskörrel rendelkezik a bejegyzési feltételek egységes alkalmazásának biztosítására, így az erre vonatkozó önálló mérlegelési jogkör hiányában ez az intézmény nem tudná megakadályozni, hogy e bejegyzési feltételeket a tagállamokban eltérően alkalmazzák.

40 Másrészt az 1151/2012 rendelet (58) preambulumbekezdése kifejti, hogy a kérelmek vizsgálatát a nemzeti hatóságoknak kell elvégezniük, a nemzeti felszólalási eljárást is magában foglaló minimális közös rendelkezések betartásával. Ugyanezen preambulumbekezdés szerint ezt követően a Bizottságnak is „meg kell vizsgálnia a kérelmeket, hogy meggyőződjön egyrészt arról, hogy nem tartalmaznak nyilvánvaló hibákat, másrészt pedig arról, hogy mind az uniós jogot, mind a kérelmet benyújtó tagállamon kívüli felek érdekeit kellő mértékben figyelembe vették”.

41 Ha azonban a bejegyzés iránti kérelmek Bizottság általi vizsgálata – amint arra a felperesek hivatkoznak – az iratanyag teljességének és a nyilvánvaló hibák hiányának vizsgálatára korlátozódna, ez az intézmény nem tudná elvégezni az 1151/2012 rendelet (58) preambulumbekezdésében előírt „alapos vizsgálatot”. E vizsgálat keretében a Bizottságot nem lehet megakadályozni abban, hogy az említett rendelet 50. cikkének (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően megvizsgálja, hogy a kérelem megfelel-e az e rendeletben meghatározott bejegyzési feltételeknek. Ezt alátámasztja, hogy e preambulumbekezdés megfogalmazása kiemelt jelentőséget tulajdonít annak, hogy a többek között az említett rendeletből eredő minimális közös követelményeknek mind a bejegyzés iránti kérelem, mind a nemzeti hatóságok megfeleljenek.

42 Ezenkívül meg kell jegyezni, hogy e rendelet (61) preambulumbekezdése értelmében a bejegyzésekkel kapcsolatos döntéshozatalnak a Bizottság felelősségi körébe kell tartoznia. Márpedig ez az intézmény csak azzal a feltétellel vállalhat végső felelősséget a bejegyzéssel kapcsolatos határozat meghozataláért, ha önálló mérlegelési jogkörrel rendelkezik, anélkül hogy kötve lenne a bejegyzési feltételek nemzeti hatóságok általi előzetes vizsgálatának eredményéhez.

43 Következésképpen a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a megtámadott ítélet 44. pontjában úgy ítélte meg, hogy a Bizottság nem sértette meg hatáskörének korlátait, amikor az 1151/2012 rendelet 50. cikke alapján megvizsgálta, hogy valamely elnevezés bejegyzésének feltételei teljesülnek-e.

44 Ezenkívül a megtámadott ítélet 63. és 64. pontjában helyesen állapította meg, hogy a nemzeti bíróságok jogerős határozatára nem lehet hivatkozni a Bizottság értékelésének megkérdőjelezése érdekében, hiszen a Bizottság önálló mérlegelési jogkörrel rendelkezik.

45 Ennélfogva a második jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

Az első jogalapról

A felek érvelése

46 Első jogalapjukkal a fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy az 1151/2012 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének b) pontja a bejegyzés iránti kérelmet elutasító bizottsági határozat alapjául szolgálhat.

47 Először is, a fellebbezők szerint a megtámadott ítélet 35. pontjában a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a Bizottság hatáskörrel rendelkezik annak vizsgálatára, hogy megsértették-e a bejegyzett elnevezések bármilyen félrevezető utalással szembeni, az 1151/2012 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének b) pontjában előírt oltalmát, annak ellenére, hogy a rendelet 13. cikkének (3) bekezdése e hatáskört a tagállamok számára tartja fenn.

48 Másodszor, ezzel az eljárással a Törvényszék kiterjesztette az említett rendelet 7. cikkében szereplő bejegyzésre való alkalmasság feltételeinek számát, mivel e feltételek közé tévesen bevonta az ugyanezen rendelet 13. cikke (1) bekezdésének b) pontjában szereplő követelmény vizsgálatát, nevezetesen azt, hogy az elnevezés, amelynek OFJ-ként való bejegyzését kérik, ne sértse a félrevezető utalással szembeni oltalmat.

49 Harmadszor, a Törvényszék a megtámadott ítélet 38. és 39. pontjában arra szorítkozott, hogy helyt adott a Bizottság azon téves állításának, amely szerint a bejegyzés iránti kérelmekkel érintett elnevezések kereskedelmi használata jogellenes, annak ellenére, hogy ezen intézmény nem rendelkezik olyan adatokkal, amelyek lehetővé tennék számára azon feltételek értékelését, amelyek mellett az ezen elnevezésekkel érintett termékeket forgalmazzák. A Törvényszék által ezáltal megvalósított téves jogalkalmazás azzal a hatással jár, hogy megtiltja az oltalom alatt álló eredetmegjelölés és az oltalom alatt álló földrajzi jelzés együttes létezését.

50 A Bizottság nem ért egyet ezzel az érveléssel.

A Bíróság álláspontja

51 Az 1151/2012 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a bejegyzett elnevezések még abban az esetben is oltalmat élveznek bármilyen visszaéléssel, utánzással vagy félrevezető utalással szemben, ha a termékek tényleges származása fel van tüntetve, vagy ha a bejegyzett elnevezés fordítását használják, illetve ha azt a jellegű, típusú, eljárással készített, hasonlóan készített, utánzat vagy ezekhez hasonló kifejezések kísérik.

52 E rendelet 7. cikkének (1) bekezdéséből és 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjából kitűnik, hogy a termékleírás kidolgozása – amelynek egy OFJ-nek meg kell felelnie – a bejegyzési eljárás szükséges szakaszát képezi. Az említett rendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében a termékleírásnak többek között tartalmaznia kell az oltalmazni kért elnevezést „a kereskedelmi vagy köznyelvben használatos” formájában.

53 Amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 36. pontjában lényegében kimondta, valamely elnevezés nem jegyezhető be OFJ-ként, ha megállapítható, hogy a félrevezetően utal valamely OEM-ként már bejegyzett elnevezésre. Ugyanis, amint azt a főtanácsnok indítványának 75. pontjában megjegyzi, az ilyen bejegyzés szükségszerűen megfosztaná hatékony érvényesülésétől a korábban bejegyzett elnevezésnek biztosított oltalmat.

54 Ugyanezen rendelet 13. cikkének (3) bekezdése kétségtelenül kimondja, hogy a tagállamok megelőzik és megszüntetik az OEM-ként vagy OFJ-ként bejegyzett elnevezésre félrevezetően utaló azon elnevezések használatát, amelyek a területükön előállított vagy forgalmazott termékekre vonatkoznak. A félrevezető utalás tehát csak a nemzeti hatóságok által végzett átfogó, az ügy valamennyi releváns körülményét magában foglaló értékelés alapján állapítható meg (lásd analógia útján: 2021. szeptember 9-i Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne ítélet, C-783/19, EU:C:2021:713, 60. pont).

55 Mindazonáltal, amint arra a Törvényszék a megtámadott ítélet 42. pontjában emlékeztetett, az 1151/2012 rendelet 50. cikkének (1) bekezdése megköveteli, hogy a Bizottság megvizsgálja, hogy a bejegyzés iránti kérelem megfelel-e e rendelet feltételeinek.

56 Márpedig, mivel a már bejegyzett elnevezésre félrevezetően utaló elnevezés nem felel meg az 1151/2012 rendelet 13. cikke (1) bekezdése b) pontjának, az nem részesülhet az e rendelet szerinti oltalomban. Az említett rendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjából és 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjából eredő azon követelmény ugyanis, amely szerint a bejegyezhetőséghez az e kérelemben foglalt termékleírásnak az elnevezést „a kereskedelemben vagy köznyelvben használt” formában kell feltüntetnie, szükségszerűen az ugyenezen rendelet rendelkezéseinek megsértése nélküli használatot jelent.

57 Ezenkívül az 1151/2012 rendelet 6. cikkének (3) bekezdése kifejezetten úgy rendelkezik, hogy a 11. cikk értelmében létrehozott nyilvántartásba már bejegyzett elnevezéssel részben vagy teljesen azonos alakú elnevezések bejegyezésére csak abban az esetben van lehetőség, ha a később bejegyzett azonos alakú elnevezés a helyi és hagyományos használati feltételek és a megjelenítés tekintetében a gyakorlatban megfelelően elkülönül a már bejegyzett elnevezéstől. E rendelkezés értelmében a korábban bejegyzett elnevezésnek biztosított oltalom tiszteletben tartása szerepel azon bejegyzési feltételek között, amelyeket a Bizottságnak e rendelet 50. cikkének (1) bekezdése alapján vizsgálnia kell.

58 Következésképpen a Bizottságnak a bejegyzésről szóló határozat meghozatala előtt meg kell vizsgálnia, hogy a bejegyezni kért elnevezés nem sérti-e azt az oltalmat, amelyben egy már bejegyzett másik elnevezés az Unió egészében részesül.

59 Következésképpen a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a megtámadott ítélet 36. és 37. pontjában kimondta, hogy a jelen esetben a Bizottság feladata annak vizsgálata, hogy a bejegyezni kért elnevezések használata nem sérti-e az 1151/2012 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének b) pontjában előírt, az OEM-ként bejegyzett elnevezésekre vonatkozó, félrevezető utalással szembeni oltalmat.

60 Ezt a következtetést nem vonja kétségbe a fellebbezők azon érve, hogy a Törvényszék ezen megállapítása az OEM-ként bejegyzett elnevezések és az OFJ-ként bejegyzett elnevezések együttes létezésének elvét kérdőjelezné meg.

61 Egyrészt ugyanis nem vitatott, hogy a Bíróság elismeri az egyes oltalmi rendszerek értelmezése során kialakított elvek átfogó alkalmazását, így biztosítva a földrajzi nevek és jelzések oltalmára vonatkozó uniós jogi rendelkezések egységes alkalmazását (2021. szeptember 9-i Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne ítélet, C-783/19, EU:C:2021:713, 32. pont).

62 Másrészt a félrevezető utalás veszélye a már bejegyzett elnevezésekre és a bejegyezni kért elnevezésekre vonatkozó szabályozástól függetlenül is fennállhat. Nem vitatott ugyanis, hogy a „félrevezető utalás” fogalma olyan helyzetet takar, amikor valamely termék megjelölésére használt kifejezés magában foglalja az oltalom alatt álló elnevezés egy részét, oly módon, hogy a fogyasztónak a termék neve láttán az e megjelölés alatt álló termék képe jut az eszébe referenciaképként (2021. szeptember 9-i Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne ítélet, C-783/19, EU:C:2021:713, 55. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

63 E körülmények között a Törvényszék szintén téves jogalkalmazás nélkül állapíthatta meg a megtámadott ítélet 39. pontjában, hogy fennáll az OEM-ként oltalom alatt álló elnevezés és az OFJ-ként bejegyezni kért elnevezések közötti félrevezető utalás veszélye.

64 Amennyiben a fellebbezők a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 38. és 39. pontjában szereplő, az OEM-ként bejegyzett elnevezések és a bejegyezni kért elnevezések összehasonlítására vonatkozó megállapításait vitatják, emlékeztetni kell arra, hogy e ténybeli értékelések – a tények elferdítésének esetét kivéve – a fellebbezés szakaszában nem kérdőjelezhetők meg (lásd ebben az értelemben: 2017. szeptember 14-i EUIPO kontra Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto ítélet (C-56/16 P, EU:C:2017:693, 126. pont). Mivel a fellebbezők nem hivatkoztak ilyen elferdítésre, az erre vonatkozó érveiket mint elfogadhatatlanokat el kell utasítani.

65 Ebből következik, hogy az első jogalapot részben megalapozatlansága és részben elfogadhatatlansága miatt el kell utasítani.

A harmadik jogalapról

A felek érvelése

66 Harmadik jogalapjukkal a fellebbezők arra hivatkoznak, hogy a Törvényszék megsértette az 1151/2012 rendelet 51. cikkét, valamint a megfelelő ügyintézés elvét, amikor a megtámadott ítélet 76. pontjában megtagadta annak elismerését, hogy a Bizottságnak a bejegyzés iránti kérelmek vizsgálata során figyelembe kell vennie a nemzeti hatóságok és bíróságok megállapításait.

67 A Bizottság e jogalap elutasítását kéri.

A Bíróság álláspontja

68 Először is, amint azt a jelen ítélet 43. pontja kimondta, a Törvényszék helyesen állapította meg, hogy a Bizottság a bejegyzés iránti kérelmek vizsgálata során önálló mérlegelési jogkörrel rendelkezik.

69 Ezenkívül az 1151/2012 rendelet 52. cikkének (1) bekezdéséből kitűnik, hogy amikor a Bizottság egy bejegyzés iránti kérelmet elutasító végrehajtási jogi aktusokat fogad el, nemcsak az e rendelet 50. cikke (1) bekezdésének megfelelően elvégzett vizsgálatot veszi alapul, hanem „a rendelkezésére álló információk[at]” is, amely információk szükségszerűen magukban foglalják a tagállam által továbbított adatokat is.

70 Meg kell azonban jegyezni, hogy a felperesek – miközben arra hivatkoznak, hogy a Bizottság a vitatott határozat meghozatalakor a gondos ügyintézés elvével ellentétesen nem vette figyelembe a nemzeti hatóságok megállapításait – valójában azt állítják, hogy a Bizottságot kötötték ezek a megállapítások, és ennek megfelelően meg kellett volna engednie a bejegyezni kért elnevezések bejegyzését. Márpedig ez az érvelés egybemosódik a második jogalap alátámasztására előadott érveléssel, amelynek a Törvényszék nem adott helyt.

71 Másodszor, a fellebbezők vitatják a félrevezető utalás veszélyére vonatkozó azon megállapításokat, amelyet a Törvényszék a bejegyzés iránti kérelmek Bizottság általi elutasításának helybenhagyása érdekében tett, anélkül azonban, hogy bizonyítanák, hogy e bíróság ezáltal elferdítette volna a bizonyítékokat és a tényeket.

72 Márpedig, amint arra a jelen ítélet 64. pontja emlékeztet, a fellebbezés szakaszában e ténybeli megállapítások nem kérdőjelezhetők meg.

73 Ebből következik, hogy a harmadik jogalapot részben megalapozatlansága és részben elfogadhatatlansága miatt el kell utasítani.

A negyedik jogalapról

A felek érvelése

74 Negyedik jogalapjukkal a fellebbezők elsősorban arra hivatkoznak, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 88., 89. és 94. pontjában úgy ítélte meg, hogy két megjelölés rokonértelműsége szükségszerűen az 1151/2012 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének

b) pontja értelmében vett félrevezető utalással jár. A megjelölések rokonértelműsége tehát önmagában nem elegendő a félrevezető utalás veszélyének előidézéséhez, mivel ilyen megállapítás csak az iratanyagban foglalt tényállás átfogó értékelése alapján lehetséges.

75 Másodsorban, a megtámadott ítélet 78. és 81. pontjában a Törvényszék tévesen fogadta el a Bizottság azon megállapítását, amely szerint csak a különösen tájékozott vásárlóközönség ismeri a minőségi különbségeket egyrészt az OEM-ként oltalom alatt álló elnevezéssel rendelkező termékek, másrészt azon termékek között, amelyek elnevezései OFJ-ként való bejegyzés iránti kérelem tárgyát képezik. Az érintett termékek közötti árkülönbség ugyanis lehetővé teszi a fogyasztók számára, hogy azokat megkülönböztessék.

76 A Bizottság nem ért egyet ezzel az érveléssel.

A Bíróság álláspontja

77 Az első kifogást illetően meg kell állapítani, hogy a megtámadott ítélet 93. pontjában a Törvényszék emlékeztetett arra, hogy a félrevezető utalás veszélyének értékelése során a bejegyzett elnevezés egészét és a bejegyezni kért elnevezés egészét kell figyelembe venni.

78 Mivel a fellebbezők az elsőfokú eljárásban arra hivatkoztak, hogy a félrevezető utalás vizsgálata csak az ütköző elnevezések földrajzi kifejezéseire terjed ki, a Törvényszék ezen ítélet 94. pontjában annak megállapítására szorítkozott, hogy az érintett elnevezések földrajzi elemeinek rokonértelműségére tekintettel ezen érv elfogadása szükségszerűen a félrevezető utalás megállapításához vezetne, és hátrányosan érintené a fellebbezők ügyét. Ebből következik, hogy az első kifogás az említett ítélet 94. pontjának téves értelmezésén alapul.

79 A második kifogást illetően a fellebbezők azt róják fel a Törvényszéknek, hogy a megtámadott ítélet 78. és 81. pontjában megerősítette, hogy csak a különösen tájékozott vásárlóközönség ismeri az OEM-ként oltalom alatt álló elnevezések és az OFJ-ként bejegyezni kért elnevezések közötti minőségi különbségeket, miközben a szóban forgó termékek közötti árkülönbség jelzi a minőségi különbséget.

80 Emlékeztetni kell arra, hogy az félrevezető utalás veszélye akkor áll fenn, ha valamely elnevezés használata a szokásosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos európai fogyasztó képzetében kellően közvetlen és egyértelmű kapcsolatot teremt ezen elnevezés és az OEM között. E tekintetben az ilyen kapcsolat fennállása több tényezőből is eredhet, így különösen az oltalom alatt álló megjelölés részleges beépítéséből, a két elnevezés közötti hangzásbeli és vizuális rokonságból, valamint az ebből eredő hasonlóságból, és – még ezen elemek hiányában is – az OEM és a szóban forgó megnevezés közötti fogalmi közelségből, vagy akár az ugyanezen OEM hatálya alá tartozó áruk és az ugyanezen elnevezéssel jelölt áruk vagy szolgáltatások közötti hasonlóságból. A Bizottságnak az értékelés során figyelembe kell vennie a szóban forgó elnevezés használatának valamennyi releváns körülményét (2021. szeptember 9-i Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne ítélet, C-783/19, EU:C:2021:713, 66. pont).

81 Ennélfogva a Törvényszék helyesen állapíthatta meg a megtámadott ítélet 83. pontjában, hogy az OEM-ként oltalom alatt álló termékek és azon termékek ára közötti különbség, amelyek tekintetében valamely elnevezés OFJ-ként történő bejegyzését kérik, önmagában nem döntő az olyan félrevezető utalás kiküszöbölése szempontjából, amely a jelen ítélet előző pontjában felidézett tényezők értékeléséből eredhet.

82 Mindenesetre azzal az érveléssel, hogy a Törvényszék helytelenül határozta meg azt a vásárlóközönséget, amelyet figyelembe kell venni annak érdekében, hogy kizárják a félrevezető utalás veszélyét, a fellebbezők lényegében a Törvényszéknek az érintett vásárlóközönség jellemzőire vonatkozó megállapításait kívánják megkérdőjelezni. Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az ilyen megállapítások a ténybeli értékelések körébe tartoznak, amelyek tekintetében kizárólag a Törvényszék rendelkezik hatáskörrel (2020. október 29-i Kerry Luxembourg kontra EUIPO végzés, C-305/20 P, EU:C:2020:882, 18. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

83 Következésképpen a negyedik jogalapot részben hatástalansága és részben elfogadhatatlansága miatt el kell utasítani.

84 Mivel a fellebbezés alátámasztásaként felhozott jogalapok egyikének sem lehet helyt adni, a fellebbezést teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

85 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján, amelyet ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

86 Mivel a felperesek pervesztesek lettek, a Bizottság kérelmére tekintettel kötelezni kell őket a saját költségeiken felül a Bizottság részéről felmerült költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.

2) A Bíróság a Cunsorziu di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses-ot, a Charcuterie Fontanát, a Costa et Fils-t, a L'Azianát, a Charcuterie Passonit, az Orezza – Charcuterie la Castagnicciát, a Salaisons Réunies-t, a Salaisons Joseph Pantalonit, az Antoine Semideit és az L'Atelu Corsut kötelezi a saját költségeiken felül az Európai Bizottság részéről felmerült költségek viselésére.

Aláírások